Kollár Ferenc

Katarzis

versfüzér

Kollár Ferenc

Katarzis

versfüzér

Szeged
2019. március 18.

Illusztrációk jegyzéke:

Collier: Lilit

Dürer: Ádám és Éva

Botticelli: A tavasz

Dalí: Elfolyó idő

Bosch: A Földi Paradicsom

Csontváry: Zarándoklás a cédrusokhoz

Szinyei Merse: Majális

Dürer: Az Apokalipszis négy lovasa

Michelangelo: Teremtés

Munkácsy: Krisztus Pilátus előtt

A KEZDET

Isten hosszú töprengése után
határozott új projectuma felől
több mint 13 milliárd év elmúlott
mióta megteremtette a világegyetemet

már a földet is benépesítette
növényekkel és állatokkal
itt volt az ideje saját képére embert formálni
megteremtette Ádámot és Lilitet

a paradicsomi élet első vitája volt
hogy szeretkezés közben Lilit nem akart alul lenni
Ádám pedig pláne
hisz ő mégis a tekintély mintaképe

a makacs Lilit elhagyta Ádámot
sivatagba ment kalandot keresni
Isten három Angyalt küldött utána
hogy csábítsák vissza Ádámhoz

Lilit nem engedelmeskedett
inkább több ezerszer
keverék lényekkel párosodott
és sok kimérát ellett

ezt a curvumságot az angyalok megbosszulták
Lilit elfajzott gyermekeit mind megölték
hisz az Édenből megszökött
Isten akaratának ellenszegült

Isten észlelte hogy a projectumon javítani kell
mivel Lilit teremtésénél hiba csúszott
bukott Sámuel nyála keveredett az alapanyagba
s lett fekete hajú némber

Adám nagyon hozzászokott a nőstényhez
ezért rinyált Istennek
hogy ha már nem tudja visszahozni Lilitet
akkor adjon neki egy másik nőt

Isten hogy az előző hibát ne ismételje meg
Ádám következő nőtársát
Ádám oldalbordájából teremtette
így lett Éva Ádám részeként

az Angyalok beszámoltak arról is
hogy Lilit titokban az Édenbe visszajárt
megleste Ádámot új párjával
szerelmeskedés közben

mivel ő is vágyott az igaz szerelemre
ezért bosszút forralt
Kígyó képében jelent meg
almát adott Évának a Tudás Fájáról

így fosztott meg bennünket is
az örök élettől és a cukrozott kompóttól
de ő halhatatlan maradt
és ránk zúdította a döghalált

A BETELJESEDÉS

madarak lánya vagy te
madarak szárnyán jársz te
sólyomként vigyázol rám
gyurgyalagként nézel rám
lepke voltál fecske lettél
rigóként énekeltél

óvatosan közeledtél
gyorsan elrepültél
messzi útról visszajöttél
fészket rakni segítettél
pihe tollaiddal arcomhoz értél
sárga csőröddel szívemhez értél

A FELFEDEZÉS

nincs most nincs múlt nincs jövő
az idő múlása nem egy folyamat
csak a hétköznapokat magyarázzuk így

a téridő hurkok finom szövedékéből áll
és ha kellően mélyre merülünk
ebben a pókhálószerű szerkezetben
egyre kisebb szerepük lesz
az olyan szubjektív dolgoknak
mint az idő
ami végül teljesen el is tűnik

a dolgok nem vannak
hanem történnek
sőt történésekből állnak
a valóság inkább hasonlít egy csókhoz
mint egy macskához
de ebből a szempontból a macska
vagy egy kő is ugyanolyan esemény
mint bármi más
nem egy önmagában előkerülő létező

ahonnan a dolgok a keletkezésüket veszik
oda is kell hogy elmúljanak
a szükségszerűség szerint
jóvátételt kell ugyanis fizetniük
és meg kell ítéltetniük
az igazságtalanságuk miatt
az idő rendje szerint

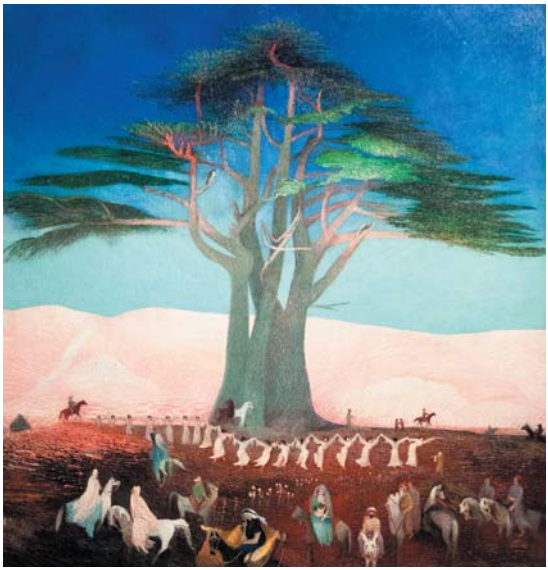
IMA A SZERELEMÉRT

csak akkor ismerheted meg az igaz szerelmet
mikor kedvesed haldoklik öledben
akkor tudatosul mily nagy öröm a levegővétel
és az összeforrt lelkek ölelkezése

ó Istenem most már világos
bűneimért veszed el tőlem az imádott lényt
fájdalmait nekem szánod
vezeklés órája ez

számomra ő a szűzanya
a szerető a megmentő az éltető
lelkem benne lakik
hisz engem maradékából teremtettél

sugarai növényt és állatot éltetnek
ó Istenem hozzád fohászkodom
adj neki szép emlékeket
Védangyalunk lehessen örökké

FOHÁSZ

hinni az örök életben
hinni a túlvilági létben
Istenem ehhez erős hit kell
adj nekem erőt

testem és lelkem
ragaszkodik a Földi léthez
Istenem mily gyönge és esendő vagyok
adj nekem hitet

tizenhétezer-nyolcszáznyolcvanöt napot
ölelkezett lelkünk
Istenem ne szakíts szét bennünket
adj nekünk még életet

tudom minden nap ajándék
amit vele tölthetek
Istenem könyörülj rajtunk
adjál minél hosszabb napokat

A VÉG

hirtelen fájdalom
utána erős félelem
300 vérnyomás 200 pulzus
egyre rosszabbul vagy
mi lesz ha meghalsz

már nem kommunikálsz
de hallod az aggódókat
az elméd lefuttat egy filmet
látni véled a zöld mezőt
kapaszkodnál a fájdalomba
mert az még bizonyíték az ittlétre
még érzékeled hogy kapkodnak körülötted
de van aki már lemond rólad

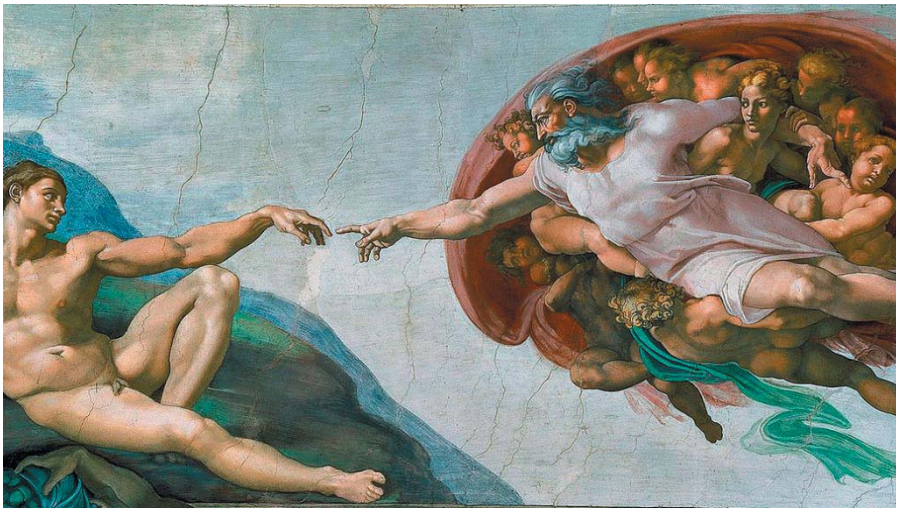
távolinak tűnik az ekg műszer sípoló hangja
a benned lévő lélek sem tudja mi a teendő
várja hogy esetleg újraéledjen a test
vakon keresi Őrangyalát
de a még élő sejtekben felsejlik
a búcsú nélküli távozás fájdalma

a psziché elhagyja a testet
felemelkedve körülnéz
aztán elindul keresni az átjárót
amely a múlt által determinált
jövő egyirányúságával jellemezhető univerzumból
átvezet olyan párhuzamos valóságba
ahol nincs efféle meghatározás

hádész érkezik egy interdimenzionális mentőcsónakkal
és nyolc milliárd fényévet evez az új dimenzióig
itt más térszerkezet uralkodik
nem földi az érzékelés
emlékezés képzelet gondolkodás értelem akarat

ahogy átlépted a térhatárt
törlődik minden emléked
nem sejlik többé édesanyád arca
az ég kéksége a szerelem szépsége
az áldozás öröme a düh keserűsége a félelem reszketése
itt vár rád az örök élet

A REMÉNY

a Nagy Ozirisz élők és holtak ura
az elhunytak könyörületes bírája
az örök élet és a feltámadás záloga
áll a fehér lyuk horizontján

a fekete lyuk a lélek túlvilági átjárója
a fehér lyuk a feltámadás kapuja
ez a téridőcsatorna biztosítja
a lelkek körforgását

a fehér lyuk régiójában
kvantumjelenségek dominálnak
mert amikor a fehér lyuk berobban a múltba
a lelkek előbukkannak az eseményhorizont mögül

az én Istenem nem a halottak Istene
hanem az élőké
tehát a meghaltak is élnek
és reménykednek a feltámadásban

a halál számomra csak egy hosszú alvás
álmaiban újra élhetem a szépséget és a fájdalmat
s reménykedem hogy a feltámadás után
kiérdemeljük Lilit miatt elvesztett halhatatlanságot

KINEK SÍRHATOM EL BÁNATOMAT
KI SIMOGATJA ARCOMAT

a fájdalom enyhítésére gyertyát gyújtok
ágyadra vasalt hálóinget teszek
reggel teát viszek keksszel
édesem csak ne menj el

egész életre vállalom fürdetésedet
tested krémezését hajad fésülését
kezed simogatását arcod babusgatását
édesem csak maradj mellettem

kedvenc cukrászdánkba mentem
törzsasztalunkhoz ültem
kávét sütit rendeltem neked is
édesem de nélküled ízetlen a kávé

szégyellem hogy élek
vagy talán ez a büntetésem
jövök köntöst hozok rád megfogom kezed
édesem a mennyországba én vezetlek be

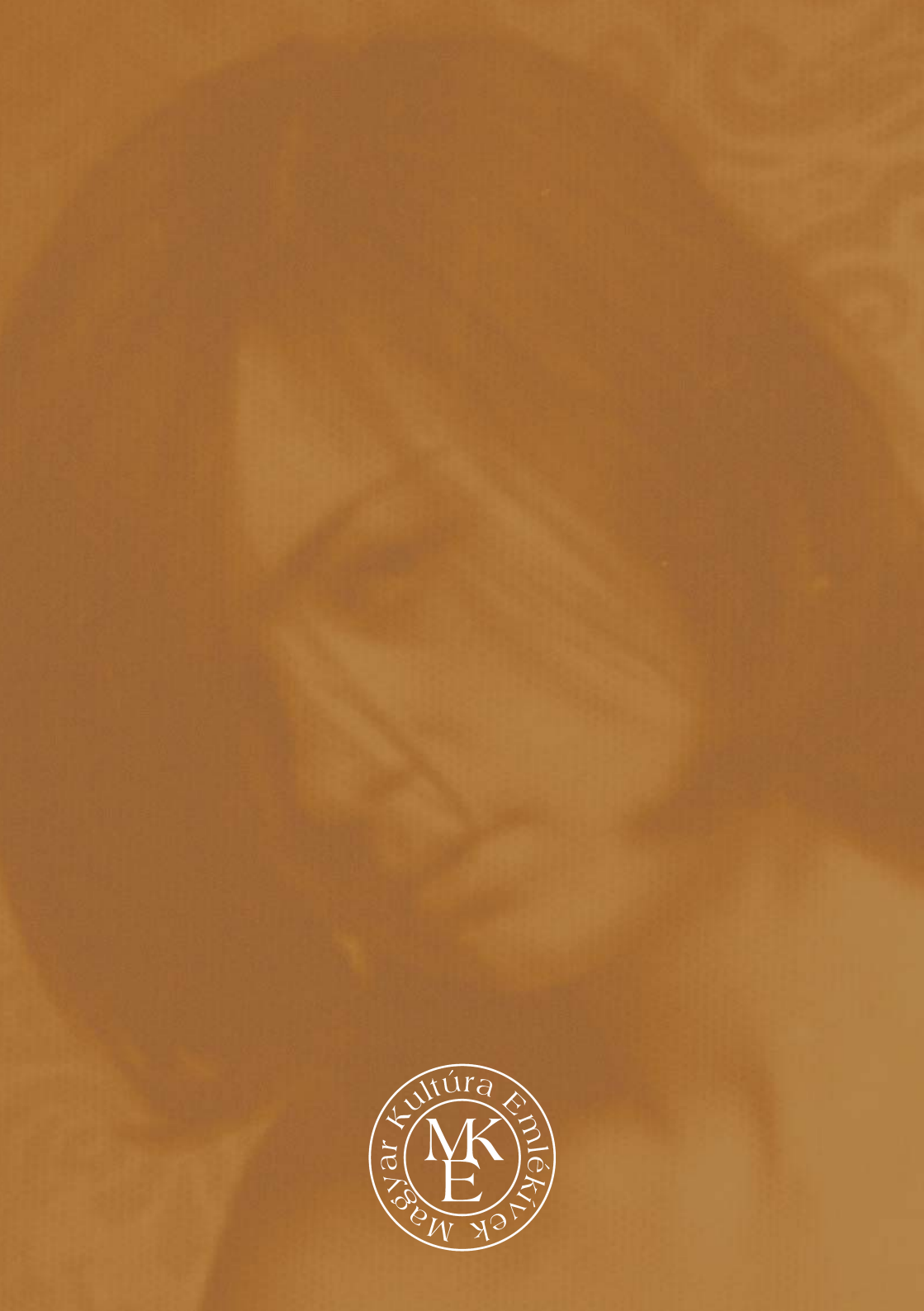
Kollár Ferenc
Katarzis

Versfüzér
Erzsike emlékére

Kiadó:
Magyar Kultúra Emlékívek Kiadó

Nyomda:
E-press Nyomdaipari Kft.

ISBN: 978-615-81078-2-2

Magyar Kultúra Emlékhelyek
MKE